

עברייני מין - הגדרה

עברייין מוגדר כאדם שהורשע בעבירה פלילית. עבירה פלילית: אירוע פלילי שלגביו הוגש כתב אישום כנגד אדם אחד.

עבירות מין בארץ מוגדרת בחוק העונשין, בחוק העונשין, פרק י' - פגיעות בגוף, סימן ה' - עבירות מין. עבירות מין נוספות מוגדרות בחוק למניעת הטרדה מינית. בחוק זה, ישנן מספר עבירות מין:

1. אונס (סעיף 345), סעיף זה כולל בעילת (אשר נחשבת החדרת איבר מאברי הגוף או חפץ לאיבר מינה של האישה) אישה במצבים של חוסר הסכמה, הסכמה אשר מושגת בצורה של מרמה, מצב בו האישה היא קטינה מתחת לגיל 14 אפילו אם הדבר היה בהסכמתה, מצב של חוסר הכרה של האישה (או מצב אחר שלא מאפשר הסכמה חופשית), ניצול של מחלת נפש.

2. בעילה אסור בהסכמה (346): בעילה של אישה במקרים של קטינה מתחת לגיל 14 או לפני גיל 16 ושאינה נשואה לבועל, בעילה של קטינה מעל גיל 16 אבל מתחת לגיל 18, תוך ניצול יחסים של תלות, מרות, חינוך או השגחה או תוך הבטחת שווא לנישואין, בעילה של אישה מעל גיל 18 תוך ניצול של יחסי מרות ביחסי עבודה או בשירות או עקב הבטחת שווא לנישואין תוך התחזות כפנוי למרות היותו נשוי. על פי סעיף 353, ישנה הסתייגות כאשר ההפרש בגילאים לא עולה על 3 שנים או כאשר המעשה נעשה במסגרת יחסי רעות רגילים וללא ניצול.

3. מעשה סדום (סעיף 347): מעשה סדום מוגדר כ"החדרת איבר מאברי הגוף או חפץ לפי הטבעת של אדם או החדרת איבר מין לפיו של אדם". הדבר נחשב לעבירה כאשר: מודבר באדם מעל גיל 14 אך מתחת לגיל 16, אדם מעל גיל 16 אבל מתחת לגיל 18, תוך ניצול של יחסי מרות, תלות, חינוך או השגחה, אדם מעל גיל 18 תוך ניצול של יחסי מרות בעבודה או בשירות. כמו כן, מעשה סדום יחשב לאונס בתנאים של סעיף 345.

4. יחסים בין מטפל נפשי למטופל (סעיף 347א).

5. מעשה מגונה (סעיף 348), אשר מוגדר כפעולה מינית שאינה בעילה, אשר נעשית ללא הסכמה של אחד הצדדים. מעשה מגונה מוגדר בחוק כ"מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים".

6. מעשה מגונה בפומבי (סעיף 249): הכוונה היא למעשים בהם אדם חושף איבר מין או מאונן לעיני הציבור.

בסעיפים הקודמים הוזכרו כלים רבים אשר מטרתם לזהות תכונות אישיות הקשורות לעבריינות והסתברות לעבירות חוזרות. אחת השאלות החשובות היא האם ניתן לבחון איזה מבין הכלים עשוי לנבא יותר טוב את הסיכון אשר מהווה עבריון מסוים. כפי שמציינים זאת, Singh, Grann, & Fazel (2011). במאמרם, העובדה כי השימוש בכלי הערכה אלו הולך וגדל חשוב להתייחס לייעילות של הכלים ולהשוות ביניהם תוך התייחסות ל: 1. האם יש הבדל בתוקף הניבוי בין הכלים השונים? כלומר, האם כלים מסוימים, יותר מאחרים, עשויים לנבא יותר טוב את ההסתברות לעבירה חוזרת? 2. האם הכלים הללו מנבאים בצורה הטובה ביותר מעבר לאוכלוסיות בעלות מאפיינים דמוגרפיים שונים? 3. האם כלים בהם נעשה שימוש בשיטה קלינית מבנית מתאפיינים בתוקף ניבוי גבוה יותר?

במחקר של Singh ועמיתיו (2011), נבחנו בין היתר HCR-20, Static-99 ו LSI-R. המחקר אכן מצא הבדלים חשובים בין כלי ההערכה. באופן כללי, התוצאות של המחקר הראו כי כלים אשר מיועדים לנבא הסתברות של עברות חוזרות בקרב אוכלוסיות ספציפיות היו בעלי תוקף ניבוי גבוה יותר מכלים אשר מיועדים להעריך הסתברות לעבירות חוזרות בקרב האוכלוסייה הכללית. כך למשל, LSI-R אשר מעריך מסוכנות באוכלוסייה הכללית נמצא בעל תוקף ניבוי נמוך יחסית לכלים האחרים. כמו כן, מחקר זה גילה כי הערכת מסוכנות מסוימת, כגון הערכת מסוכנות של עבריינות מין כפי שנמדדת באמצעות Static-99 אינה בעלת תוקף ניבוי גבוה יותר מאשר הכלים היותר כלליים.

גם על פי Singh, Fazel, Gueorguieva, & Buchanan (2012), למרות השימוש הרחב בכלי הערכה אשר מנסים לנבא את ההסתברות לעבירות מין חוזרות, זה לא ידוע עד כמה אחוזי ההסתברות הם יציבים בקרב עבריינים בסיכון גבוה. בנוסף, החוקרים מציינים שזה לא ידוע עד כמה אבחונים מסוג זה מצדיקים להרחיק עבריינים אלו מהחברה. על מנת לבדוק זאת, החוקרים בחנו 8 כלי הערכה ידועים וחישבו את האחוזים של עבירות מין חוזרות בקרב עבריינים בסיכון גבוה. כמו כן, החוקרים לקחו בחשבון משתנים כגון גיל, מין, מיקום גאוגרפי, הכלי אותו העריכו את הסיכון ועוד. התוצאות של מחקר זה הראו כי ישנה שונות גבוה בעבירות מין חוזרות בין ובתוך כלי ההערכה השונים. כמו כן התוצאות הראו כי עבירות מין חוזרות בקרב האוכלוסייה בסיכון גבוה ירדו ככל שעלה הגיל של האוכלוסייה. המסכנות של מחקר זה היו כי השונות בעבירות מין חוזרות היא גבוהה, וכי יש להתייחס בנוסף גם לגיל העבריון אשר לא נלקח בחשבון בכלי הערכה שונים.

לטענת Mann ועמיתיו (2010), החיסרון המרכזי של כלים אלו נעוץ בכך כי הם לא מאפשרים לבחור שיטת התערבות מתאימה. חוקרים אלו מציינים כי למרות שנעשה שימוש נרחב בספרות המחקרית בהבחנה בין תכונות סטטיות לתכונות דינמיות, הן עשויות לא להיות יעילות לאור המחקרים המודרניים יותר. החוקרים מציעים להתייחס למשתנים אותם הם מגדירים כסימנים מתמשכים וביטויים נוכחיים לבעיות ארוכות טווח. כלומר, משתנים שהם הביטוי הנוכחי של התכונות או הנטיות של העבריון. כלומר, לטענת חוקרים אלו, ניתן להעריך את גורם הסיכון לא כמשתנה סטטי או דינמי, אלא כנטיות אישיות אשר עשויות לבוא לידי ביטוי בכל רגע נתון.